

Desde que existeix la Companyia de Sarsuela de Mollet, la seva soprano solista ha estat aquesta mare de 36 anys, capaç de cantar pocs dies després d'haver parit. L'Isabel Cano, 15 anys després de rep re-

sentacions, assegura que encara es posa dels nervis la setmana abans de pujar a l'escenari.

-Però si l'Institut d'Estudis Catalans explica que això de la sarsuela és una "obra musical menor".

"La setmana de l'estrena agafa refredats psicològics"

-És molt complicat! Perquè a més a més de cantar, has d'interpretar.

-Després de tants anys, una mica més senzill?

-Jo pateixo com el primer dia. La setmana de l'estrena, dels nervis agafa refredats psicològics. Tinc el cos malament, vaig més al lavabo.

-Però deu compensar tan patiment?

-Jo em deprimeixo quan s'acaba l'obra perquè penso: després de tot un any d'assaigs, tot s'ha acabat en un moment, en dues o tres representacions. I sempre recordo en què he fallat.

-I valen la pena tants assaigs i sacrificis?

-Sí, recompensa crear, fer alguna cosa que no sigui treballar i fer la casa. Però també és un sacrifici: els assaigs als vespres, els diumenges a la tarda... Jo vaig cantar 15 dies després de parir la meua filla, és que després de tants anys, és com una obligació.

-Li llicencen moltes floretes?

-La gent que conec, però no me'ls crec gaire.

-I l'aturen pel carrer?

-No, passo molt desapercibuda. No sóc molt bona, em paren per dir — me coses poques vegades. Algun cop m'han enviat algun ram de flors.

Esteve Giralt